

Török Nándor

Szülőnek lenni

Szülőnek lenni egy szárnyaló csoda.
Karodban, mikor új élet mocorog
csak repülsz, repülsz, bár nem tudod hova,
büszke vagy, fáradt, s van is rá okod.
A pillanatot még sokáig szokod.

Szülőnek lenni féltés és félelem.
Nappali, éjjeli kedves szolgálat,
ösztönöd segít a nehézségeken,
és gyakran, mint egy igavonó állat:
Tonnás súlyokat is elbírna vállad.

Szülőnek lenni egy nehéz adomány.
Ajándék, mi egész életedre szól,
fürdeti dús fény, vagy övezi sovány,
szürke szomorúság, gömbölyded mosoly.
Saját kalitkában vagy herceg és fogoly.

Szülőnek lenni felelős hivatás.
Néha egyszerű, máskor oly bonyolult,
gyermeked szemében látszik a hatás,
gesztusaidból tán csendesen okult.
A közeljövőből majd visszanez a múlt.

Szülőnek lenni szigor és szeretet.
E kettő nélkül az egész semmit ér
(ha szigorú is), simogasson kezed,
mindig jöjjön tavasz, s múljon el a tél.
Szíveden kérd számon, mit a szád ígér.

Szülőnek lenni bizonytalanság.
Vajon a jó szavak magja megfogon?
A kis rügyből lesz-e virágos faág,
és hátradőlhetsz társaddal boldogan?
Kérdések keringnek: mit, miért, hogyan?

Szülőnek lenni tehát egy nagy kaland
a való, s az álmok útvesztőiben,
a csillagok közt, a mélységben alatt,
hol a szereteted soha sem pihen.
Szülőnek lenni, hát nem könnyű, igen.